

den Selvbeholderse, der er vist i det andet Ting over for Forslaget om en Rentenedsættelse.

P. G. C. Jensen: Nogle Bemærkninger, jeg gjorde ved Sagens Begyndelse, have givet nogle Medlemmer Anledning til at komme frem, og det gælder navnlig det ærede 1ste Medlem for 8de Kred. (Breinholt-Bandborg), som viste mig den Værelse særlig at gøre mine Udtalelser derom til Genstand for nogle Bemærkninger. Jeg paastøner meget den Opmærksomhed, der er vist disse Ytringer, som egentlig kun fremkom for at give en ganske nøgtern Oversigt i Overensstemmelse med Finanslovens eget Indhold. Det maatte dernæst, tror jeg, efter mine Ytringers hele Karakter være ganske klart, at hvad jeg tilsigtede ved at give denne Oversigt egentlig kun var at fremhæve det negative Moment, at det er meget lidt, der forlanges af Haandværk og Industri her i Landet, hvilket jeg særlig satte i Forbindelse med, at man nu endvidere ønskede at nedsætte en Toldkommission. Derimod anfede jeg ikke over, at der til Landbruget er bevilget ca. 1,600,000 Kr. Naar der er nogen Forskel mellem min og enfele af de Herrers Beregningsmaade, saa bestaar den deri, at jeg har holdt mig til Indenrigsministeriets ordinære Budget og selvfølgelig ikke taget Hensyn til de ekstraordinære Bevillinger, idet det er en ganske klar Ting, at hvad det drejer sig om at se, er: hvilke ere de ordinære Udgifter, thi de vende stadig tilbage. Hvis man vil sammenligne det Forslag, der her foreligger, med de senest vedtagne Finanslove, vil man se, hvilken mærkelig Overensstemmelse der Post for Post er, hvad de ordinære Udgifter angaar. Vil man altsaa danne sig et Billede af, hvad der aarlig betales til de forskellige Næringsveje, maa man se derpaa og ikke paa de ekstraordinære Bevillinger.

Nu er der altsaa gjort adskillige Indvendinger og Betragtninger gældende imod mig, navnlig af det ærede 1ste Medlem for 8de Kred. Han syntes særlig at ville bebrejde mig, at jeg ikke har regnet adskillige ret store Udgifter med, som han mente egentlig maatte siges at henhøre til Udgifter til Haandværk og Industri, Søfart og Handel. Der er allerede fra flere Sider gjort velbegrundede Indvendinger imod, hvad der saaledes blev bemærket; men jeg skal dog nævne, at det f. Eks. er en velbekendt Sag, at de store Udgifter, der anvendes til Fyr- og Bagervæsen og i det hele til Sejlsadens Fremme, for en stor Del ere Udgifter, som vi traaktmæssig ikke kunne und-

lade, som vi ikke anvende for vor egen Skibsfart, men for Verdensskibsfartens Skyld. Naar det ærede Medlem endog nævnedes noget saadant, som at der er Spørgsmaal om at bevilge 600,000 Kr. til Kjøbenhavns Havnevæsen til en Isbryder og mente, at det er noget, der af Staten gives til det omtalte Djemed, saa maa han have overset, at Forslaget kun gaar ud paa, at Ministeren for de offentlige Arbejder bemyndiges til at meddele Samtykke til, at Kjøbenhavns Havnevæsen anvender 600,000 Kr. til en Isbryder. Det er altsaa ikke af Statens Penge, at denne Udgift afholdes. Paa denne Maade vilde jeg, hvis det var nødvendigt, kunne paavise, at det ærede Medlem har taget betydelig fejl med Hensyn til forskellige af de store Poster, som han mente vilde komme Industri, Haandværk og andet lignende til gode.

Tiden er imidlertid langt fremrykket, og jeg skal derfor kun gøre et Par korte Bemærkninger om det, som er Hovedpunktet i det, der ligger os imellem. Man maa, siger det ærede Medlem, tage Hensyn til, hvilken overvejende Betydning Landbruget har for Statshusholdningen i det hele, og saa fremsætte han i Forbindelse hermed den Betragtning, at man kunde blot kaste Blikket paa de direkte Skatter for at se, hvorledes det forholder sig hermed, at de direkte Skatter, der hvile paa Landbruget, ere betydelig større end de, der hvile paa Ejendomme i Købstæderne og Kjøbenhavn. Ja, det er jo et gammelt Spørgsmaal, om man egentlig skal beregne Gammelstatten til Skatter eller betragte den som en Prioritet. Derpaa skal jeg ikke komme ind, men jeg skal kun gøre opmærksom paa, at der er en Ting, som Landbruget paa dette Punkt kan glæde sig ved i Sammenligning med Kjøbenhavn og Købstæderne, og det er, at Gammelstat og Landstat ere faste, uforanderlige Beløb, som paa ingen Maade vokse, medens som bekendt Bygningsafgiften forøges. Der kan ikke opføres en Bygning paa Købstadgrund — og naturligvis heller ikke Bygninger paa Landet, for saa vidt de kunne indunder de afgiftspligtige, men det er et forholdsvis forvindende Antal — uden at der skal lægges en direkte Skat paa dem. Det er et Forhold, som gør, at de direkte Skatter for Kjøbenhavn og Købstæderne stadig ere i Stigen, medens de for Landbruget blive staaende, som de have været i en lang Aarrække. Ganske vist staaer hele denne Betragtning fra det ærede Medlems Side i Forbindelse med den Hovedbetragtning, der habes fra den Side, nemlig, at Landbruget er Landets bærende Erhverv,